

РЕШЕНИЕ

№ 12733

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20211110163646 по описа за 2021 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

19.07.2023 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и шести май

две хиляди двадесет и втора година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело номер 63646 по описа за 2021 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на ЗАД „.....“ АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. против, с ЕИК, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от кмета Йорданка Фанъкова. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 25.04.2021 г. в гр. София, при движение по ул. „Гео Милев“ с посока на движение от ул. „Николай Коперник“ към бул. „Михай Еминеску“ водачът К. П. П., при управление на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № СВ7170СА, попаднал в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно на кръстовището на ул. „Николай Коперник“ към бул. „Михай Еминеску“, в резултат на което били причинени щети по лекия автомобил. За последния имало сключен застрахователен договор по застраховка „Каско Стандарт“ при ищеца с полица № 4704200281004046 със срок на валидност от 07.12.2020 г. до 06.12.2021 г. При ищеца била подадена претенция, по която образувана преписка по щета № 470420212119735, по която ищецът платил застрахователно обезщетение в размер от 534,94 лв. с включено ДДС. Твърди, че мястото, където е настъпило ПТП-то е общинска собственост, като изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините, поради което и ответникът е бил длъжен да вземе необходимите мерки. Излагат се твърдения, че ищецът е поканил ответника да плати дължимото обезщетение, но до предявяване на исковата претенция не било извършено плащане. Моли съда да постанови решение, с което да осъди да плати на ЗАД „.....“ АД сумата от 534,94 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 470420212119735, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявения иск, претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, подаден от надлежно упълномощен процесуален представител. С отговора предявеният иск се оспорва по основание и размер. Оспорва механизма на произшествието и щетите в резултат на настъпилото ПТП. Оспорва изложените от ищеца твърдения за наличие на необозначена и небезопасна дупка на пътното платно. Оспорва съответствието между настъпилото събитие и причинените вреди, както и основателността на изплатеното застрахователно обезщетение. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на лекия автомобил. Излагат се подробни съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен, претендира присъждане на направените разноски. Ангажира

доказателства.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба, поддържа отговора. Моли съда да отхвърли предявения иск, претендира направените по делото разноси.

С протоколно определение от 01.03.2023 г. „...“ АД е конституирано като трето лице – помагач на страната на ответника по предявените иски претенции, като със същото определение съдът е приел за съвместно разглеждане предявения от против „...“ АД обратен иск при условие на евентуалност за осъждане на „...“ АД да заплати на сумата от 534,94 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

В съдебно заседание ищецът по обратния иск, чрез процесуалния си представител, поддържа обратния иск. Моли съда да се произнесе по предявения обратен иск при условие на евентуалност, претендира направените по делото разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК по делото е депозиран отговор на исковата молба по обратния иск, подаден от „...“ АД, с който се оспорва исковата претенция като неоснователна. Оспорва се механизмът на настъпилото ПТП, както и причинно-следствената връзка между претърпяното ПТП и настъпилите щети. Оспорва се предявеният обратен иск. Излагат се твърдения за липса на конкретизация на хипотезата, при която се твърди неточно изпълнение по сключения договор между страните по обратния иск. Твърди, че отговорността на изпълнителя по договора за възлагане на обществена поръчка № СОА19-ДГ55-382 от 11.06.2019 г. е ограничена, като отговорността на изпълнителя може да бъде ангажирана само на договорно основание. Пзовава се на изпълнение на договорните си задължения и изготвяне на протоколи за приемане на обекта, в които било констатирано, че не са налични дупки, пропадания, пукнатини и коловози по пътната настилка в посочения от ищеца период. Сочи изготвен констативен протокол от 27.04.2021 г. относно процесната улица, на която е настъпило ПТП-то. Излага подробни съображения. Моли съда да отхвърли първоначалния и обратния иск като неоснователни, прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК. С отговора на исковата молба са представени писмени доказателства. В съдебно заседание ответникът по обратния иск, редовно призован, не изпраща представител, не ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът по обратния иск, редовно призован, не изпраща представител.

Така предявените иски претенции са с правно основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетия като доказателство заверен препис от протокол за ПТП № 1790737 от 25.04.2021 г., съставен от мл. автоконтрольор при СДВР, се установява, че на 25.04.2021 г. в гр. София, на бул. „М. Еминеску“ и бул. „Гео Милев“, е било реализирано ПТП с участник: лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № СВ7170СА, управляван от К. П. П., попаднал в несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно на кръстовището на ул. „Николай Коперник“ към бул. „Михай Еминеску“, в резултат на което било реализирано ПТП и били причинени вреди на лекия автомобил.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 4704200281004046 от 03.12.2020 г., е видно, че между „Райфайзен лизинг България“ ЕООД, в качеството му на собственик на лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № СВ7170СА, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка „Булстрад Каско стандарт“, като срокът на покритие е от 07.12.2020 г. до 06.12.2021 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при ЗАД „.....“ АД е била образувана преписка по щета № 470420212119735, по повод постъпило уведомление, по която щета на 02.08.2021 г. застрахователят е платил обезщетение в размер на 534,94 лв. по сметката на автосервиза, извършил ремонта - „Ауто Франс 3000“ ООД.

От представения заверен препис от покана, отправена от ищеца до ответника на 07.10.2021 г. се установява, че ищецът е поканил ответника да възстанови платеното застрахователно обезщетение в размер на 534,94 лв., поканата получена от ответника на 12.10.2021 г.

От представения от ответника заверен препис от договор от 11.06.2019 г. се установява, че е възложила на „....“ АД извършването на територията на, VI зона, райони „Искър“, „Слатина“, „Изгрев“ и „Средец“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на посочени в договора обекти, включени в обхвата на посочената зона за срок от 48 месеца. От приетия като доказателство констативен протокол от 30.03.2021 г. се установяват извършените работи от изпълнителя, приети от възложителя, Като доказателства по делото са приети протокол за извършени констатации и фактура за извършеното плащане на възложените работи.

Като доказателства по делото са приети и представените от третото лице помагач констативни протоколи, протокол за месечна инспекция, отчет за извършени СМР на улици и булеварди на абонаментно поддържане за VI зона и фактура за извършените СМР.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза – основно и допълнително, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № СВ7170СА, при ремонт

с нови части без начислен ДДС е 520,07 лв., а с начислен ДДС - 624,08 лв. В съдебно заседание вещото лице установява, че водачът на процесния автомобил е имал възможност да вижда дупката от разстояние не повече от 20 м и да я разпознае, но преди тези 20 м водачът я вижда като петно и не е имал възможност да спре преди нея, тъй като опасната зона на спиране от 33 м е по-голяма като разстояние. При зоабикаляне на дупката водачът може да причини по-тежко ПТП, като казаното е относимо при ситуация, при която се движи по прав път и няма други участници в движението. При преминаване през светофар и при завой, както е в процесния случай, водачът следва да наблюдава много обекти

От разпита на свидетеля П. се установява, че на 25.04.2021 г. участвал в ПТП в гр. София, като при управление на служебен автомобил „Рено Меган“ и при излизане от ул. „Гео Милев“ и при навлизане към бул. „Ситняково“ в посока Румънското посолство, при ляв завой и пресичане на трамвайните релси, се чул пукот и свидетелят установил, че има спукана гума или гуми. Отбил автомобила в първия възможен момент, обадил се на органите на реда и изчакал идването на полиция. Обадил се и на застрахователя. Съдът възприема изцяло показанията на свидетеля, тъй като същите кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412 ал. 1 от КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се ангажира тази отговорност следва да се докажат елементите от фактическия състав на деликта, а именно: противоправно поведение, вреди и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя на вредите и твърдените от ищеца причинени вреди.

В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, вследствие преминаване на водача през необезопасено препятствие /дупка/ на платното за движение, при което са нанесени щети на лекия автомобил, като водачът няма вина. На основание сключения договор за застраховка „Булстрад Каско стадрат“ и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 534,94 лв., видно от приложеното платежно нареждане. По делото липсват данни ответникът да е възстановил тази сума на застрахователя. Предвид извършеното плащане, съгласно чл. 412 от КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

По делото не се спори, че улиците в населените места са общинска собственост

съгласно чл. 2 от ЗОС. В случая следва да се отбележи, че заключението на вещото лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза съдът преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, по отношение на застрахователя, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на платеното обезщетение, а именно 534,94 лв., с оглед установения от вещото лице размер на щетите. Ето защо исковата претенция като основателна и доказана следва да бъде изцяло уважена.

Съдът намира за основателно искането за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, поради което същото следва да бъде уважена.

По отношение на предявения обратен иск при условие на евентуалност, съдът намира следното:

С оглед основателността на първоначално предявената искова претенция, съдът следва да се произнесе и по обратния иск, предявен и приет за съвместно разглеждане в настоящото производство при условията на евентуалност. По съществото на иска, съдът намира следното:

По делото е безспорно установено, че е възложила на ответника по обратния иск извършването на територията на, VI зона, райони „Искър“, „Слатина“, „Изгрев“ и „Средец“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на посочени в договора обекти, включени в обхвата на посочената зона за срок от 48 месеца. От приложената към договора стойностна сметка се установява, че мястото, където е настъпило ПТП-то, е включен в обхвата на договора. Съдът приема, че към момента на настъпване на застрахованото събитие е налице валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, като настъпилото на 25.04.2021 г. събитие представлява покрит риск. Налице е причинна връзка между правопораждащите факти по първоначалния и обратния иск, поради което изходът на спора по първоначалния иск е породил регресни права на подпомаганата страна – Столична срещу третото лице – помагач на страната на ответника по първоначалния иск – „....“ АД. Горното налага извода, че предявеният обратен иск е основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен за сумата от 534,94 лв., при условие, че Столимна община заплати сумата, която е осъдена да плати като ответник по първоначалния иск.

С оглед основателността на предявения обратен иск, съдът намира за основателна и претенцията за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноси от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, съдът намира същото за основателно, като съразмерно с уважената част от исковата претенция в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноси в размер на 770 лв., от които: сумата от 50 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв. – възнаграждение за вещо лице, сумата от 60 лв. – възнаграждение за свидетел и сумата от 360 лв. – платено адвокатско възнаграждение с включен ДДС.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноси, същото се явява неоснователно съобразно с чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, поради което разноси в полза на ответника не следва да бъдат присъждани.

Съгласно чл. 78, ал. 10 от ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноси, но то дължи разноските, които е причинило със своите процесуални действия. Ето защо за съда се налага извод, че доколкото в тежест на ответника са възложени разноси в общ размер на 770 лв., и ответникът е направил разноси в производството по обратния иск в размер на 150 лв., от които: сумата от 50 лв. – платена държавна такса и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, то третото лице помагач следва да заплати на ищеца направените разноси по обратния иск от 150 лв., а при условие на евентуалност, в случай, че ответникът по главния иск плати на ищеца направените разноси от 770 лв., както и посочената сума.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА, с ЕИК, с адрес: гр., ДА ЗАПЛАТИ на ЗАД „.....” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. на основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 534,94 лв. /петстотин тридесет и четири лева и деветдесет и четири стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 470420212119735, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 770 лв. /седемстотин и седемдесет лева/, представляваща направени по делото разноси.

ОСЪЖДА „.....” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ДА ЗАПЛАТИ на, с ЕИК, с адрес: гр., по предявения обратен иск, сумата от 534,94 лв. /петстотин тридесет и четири лева и деветдесет и четири стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 470420212119735, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 770 лв. /седемстотин и седемдесет лева/, представляваща направени по делото разноси, при условие, че заплати сумите, които е осъдена да плати като ответник по първоначалния иск.

ОСЪЖДА „...” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. ДА ЗАПЛАТИ на, с ЕИК, с адрес: гр., на основание чл. 78, ал. 10 от ГПК, сумата от 150 лв. /сто и петдесет лева/, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „...” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. в качеството му на трето лице помагач на страната на, с ЕИК

Присъдената сума може да бъде внесена по сметка на ищеца: IBAN:, BIC: ..., открита в „Банка ДСК“ ЕАД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____